

РОЗДІЛ 2 ГЕРМАНСЬКІ МОВИ

УДК 821.161.2-1'06(477):81'37

DOI <https://doi.org/10.32782/tps2663-4880/2025.43.1.8>

ВЕРБАЛЬНА РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ ЛЮБОВІ У ПРОЗІ ОКСАНИ ЗАБУЖКО ТА СЕРГІЯ ЖАДАНА

VERBAL REPRESENTATION OF LOVE IN CONTEMPORARY UKRAINIAN PROSE BY OKSANA ZABUZHKO AND SERHII ZHADAN

Вітик М.В.,

*orcid.org/0009-0000-9154-7260**студентка II курсу магістратури**Інституту комп'ютерних наук та інформаційних технологій
Національного університету «Львівська політехніка»*

Левченко О.П.,

*orcid.org/0000-0002-7395-3772**доктор філологічних наук, професор,**завідувачка кафедри прикладної лінгвістики**Інституту комп'ютерних наук та інформаційних технологій
Національного університету «Львівська політехніка»*

Статтю присвячено дослідженню лексико-семантичних, стилістичних та прагматичних особливостей вербалізації концепту ЛЮБОВ у прозових творах Оксани Забужко та Сергія Жадана. На основі корпусного аналізу художніх текстів («Польові дослідження з українського сексу», «Музей покинутих секретів», «Дівчатка» О. Забужко та «Інтернат», «Месопотамія», «Депеш Мод» С. Жадана) визначено ключові вербалізатори концепту, їхню частотність, контекстуальне оточення та семантичні особливості. Виявлено суттєві відмінності в індивідуально-авторській концептуалізації ЛЮБОВІ: у прозі О. Забужко концепт представлений як внутрішнє, інтимне почуття з виразними фізіологічними конотаціями, яке має амбівалентний характер і поєднує щастя й страждання; у творчості С. Жадана концепт осмислено як соціально-філософський феномен з екзистенційним значенням. Проаналізовано моделі метафоризації ЛЮБОВІ (ЛЮБОВ – ЦЕ ВІЙНА, ЛЮБОВ – ЦЕ СТИХІЯ, ЛЮБОВ – ЦЕ ОБ'ЄКТ, ЛЮБОВ – ЦЕ СИЛА у О. Забужко та ЛЮБОВ – ЦЕ СИЛА, ЛЮБОВ – ЦЕ ЦІННІСТЬ, ЛЮБОВ – ЦЕ РЕЧОВИНА, ЛЮБОВ – ЦЕ ОБ'ЄКТ у С. Жадана), що відображають гендерні особливості авторського світосприйняття. Встановлено, що індивідуально-авторські особливості концептуалізації ЛЮБОВІ відображають не лише особистісні преференції письменників, а й ширші соціокультурні, гендерні та поколіннєві відмінності у сприйнятті та осмисленні цього почуття в сучасному українському суспільстві. Корпусний аналіз засвідчив вищу частотність вербалізації концепту ЛЮБОВ у прозі О. Забужко порівняно з прозовими текстами С. Жадана. Дослідження дієслівних колокацій показало, що у творчості О. Забужко переважають дієслова деструктивної семантики, натомість у текстах С. Жадана домінують дієслова екзистенційної та посесивної семантики. Аналіз прикметникових модифікаторів засвідчив, що у прозі О. Забужко семантичне поле характеристик любові відображає психологічну глибину й емоційну насиченість почуття, тоді як у текстах С. Жадана атрибутивна характеристика концепту виявляє соціально-філософське осмислення феномену з акцентом на його зовнішніх проявах та соціальних функціях.

Ключові слова: концепт ЛЮБОВ, вербалізація, корпусний аналіз, колокація, метафорична модель, індивідуально-авторська картина світу, Оксана Забужко, Сергій Жадан.

The article investigates lexical-semantic, stylistic, and pragmatic features of the verbalization of the LOVE concept in prose works by Oksana Zabuzhko and Serhii Zhadan. Based on corpus analysis of literary texts ("Field Work in Ukrainian Sex," "The Museum of Abandoned Secrets," "Girls" by O. Zabuzhko and "The Orphanage," "Mesopotamia," "Depeche Mode" by S. Zhadan), the key verbalisers of the concept, their frequency, contextual environment, and semantic features have been identified. Significant differences in individual author conceptualization of LOVE have been revealed: in Zabuzhko's prose, the concept is presented as an internal, intimate feeling with distinct physiological connotations, which has an ambivalent character combining happiness and suffering; in Zhadan's works, the concept is interpreted as a socio-philosophical phenomenon with existential significance. The metaphorical models of LOVE have been analyzed (LOVE IS WAR, LOVE IS NATURAL DISASTER, LOVE IS OBJECT, LOVE IS POWER in Zabuzhko's works, and LOVE IS FORCE, LOVE IS VALUE, LOVE IS SUBSTANCE, LOVE IS OBJECT in Zhadan's works), reflecting gender-specific features of the authors' worldviews. It has been established that individual author peculiarities of LOVE conceptualization reflect not only personal preferences of the writers but also broader sociocultural, gender, and generational differences in the perception and understanding of love in contemporary Ukrainian society. Corpus analysis showed a higher frequency of verbalisation of the concept of LOVE in Zabuzhko's works compared to Zhadan's prose texts. The study of verb collocations revealed

that verbs with destructive semantics prevail in Zabuzhko's works, while verbs with existential and possessive semantics dominate in Zhadan's texts. An analysis of adjectival modifiers showed that in Zabuzhko's prose, the semantic field of love characteristics reflects the psychological depth and emotional intensity of the feeling, while in Zhadan's texts, the attributive characteristic of the concept reveals a socio-philosophical understanding of the phenomenon with an emphasis on its external manifestations and social functions.

Key words: LOVE concept, verbalization, corpus analysis, collocation, metaphorical model, individual author's world-view, Oksana Zabuzhko, Serhii Zhadan.

Постановка проблеми. Художня література слугує особливим ментальним простором, де через мовні засоби відбувається концептуалізація важливих для людини понять та феноменів. Концепт ЛЮБОВ належить до ключових концептів української лінгвокультури, відображаючи національну специфіку світосприйняття та аксіологічні орієнтири українців. Творчість Оксани Забужко та Сергія Жадана – це унікальний матеріал для дослідження індивідуально-авторських особливостей вербалізації концепту ЛЮБОВ у сучасній українській прозі, оскільки демонструє різні підходи до осмислення любовного почуття через призму гендерних, соціокультурних та поколіннєвих відмінностей.

Актуальність дослідження зумовлено необхідністю глибшого розуміння трансформаційних процесів у сучасній українській концептосфері, зокрема зміни в осмисленні та вербалізації емоційно-почуттєвої сфери. Прозові твори О. Забужко та С. Жадана відображають не лише індивідуально-авторські преференції, а й ширші соціокультурні процеси в українському суспільстві початку ХХІ ст. Вивчення індивідуально-авторських моделей репрезентації концепту ЛЮБОВ дає змогу розкрити механізми формування національної концептосфери; зіставний аналіз метафоричних моделей, атрибутивних характеристик, дієслівних колокацій вербалізаторів концепту ЛЮБОВ уможливорює розкриття специфіки ідіолекту та виявлення глибинних семантичних структур, що формують унікальний художній простір текстів О. Забужко та С. Жадана. Обрані для дослідження твори – «Польові дослідження з українського сексу», «Музей покинутих секретів», «Дівчатка» О. Забужко та «Інтернат», «Месопотамія», «Депеш Мод» С. Жадана – належать до найвагоміших здобутків сучасної української прози і становлять репрезентативний матеріал для вивчення особливостей вербалізації концепту ЛЮБОВ.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Значний внесок у розроблення методології дослідження концептів зробили О. О. Селіванова [8], Г. Д. Заньковська [4] та О. М. Шевченко [12], праці яких закладають теоретичну основу для аналізу вербалізації концепту ЛЮБОВ у худож-

ніх текстах. О. М. Газуда розглядає різноаспектність класифікаційних ознак концепту, пропонуючи комплексний підхід до вивчення концептів у літературному дискурсі [2]. М. В. Гаврилюк та О. В. Ємець аналізують концептуальну метафору сім'ї та кохання в сучасних коротких оповіданнях, приділяючи увагу лінгвістичному та перекладацькому аспектам [1]. Дослідження концепту ЛЮБОВ у сучасній українській лінгвістиці здійснюють у межах різних методологічних підходів. Узагальнення цих підходів показує багатовимірність концепту ЛЮБОВ та актуальність його вивчення в межах авторського світобачення.

Мета цієї праці полягає у виявленні та аналізі особливостей вербалізації концепту ЛЮБОВ у прозових творах Оксани Забужко та Сергія Жадана. **Завданнями дослідження** є: визначити ключові вербалізатори концепту ЛЮБОВ у творчості обох письменників; дослідити засоби вербалізації концепту; зіставити індивідуально-авторські особливості концептуалізації ЛЮБОВІ у прозових творах О. Забужко та С. Жадана.

Виклад основного матеріалу. Аналіз художніх текстів О. Забужко («Польові дослідження з українського сексу» – далі ПД, «Музей покинутих секретів» – далі М, «Дівчатка» – Д) та С. Жадана («Інтернат» – Ін, «Месопотамія» – М, «Депеш Мод» – ДМ) здійснено з використанням програми Sketch Engine, що дало змогу створити підкорпуси текстів: підкорпус текстів О. Забужко обсягом 250 537 слововживань та С. Жадана – 191 003 слововживання, а також визначити частотність ядрових вербалізаторів концепту ЛЮБОВ і проаналізувати їхнє контекстуальне оточення.

Кількісний аналіз вербалізаторів концепту ЛЮБОВ демонструє наявність значної кількості лексем, що об'єктивують досліджуваний концепт у творчості обох письменників. У корпусі текстів О. Забужко відносна частота лексем, що вербалізують концепт ЛЮБОВ, становить – 0,061%, натомість у підкорпусі текстів С. Жадана – 0,039%. Кількісні дані демонструють, що частота вживання ядрових лексем, які вербалізують концепт ЛЮБОВ, у прозі О. Забужко в середньому в 1,5 рази вища, ніж у творах С. Жадана. Така відмінність може бути зумовлена гендерною специфікою авторської картини світу, тематичними

особливостями творів, а також індивідуальними перевагами авторів.

Ядровими вербалізаторами концепту ЛЮБОВ у творчості обох письменників виступають іменники *любов* і *кохання* та дієслова *любити* й *кохати*. Кількісний аналіз частотності вживання цих лексем у творах авторів представлено в Таблиці 1.

Для перевірки статистичної значущості застосовано модифікований t-критерій Стюдента. Відповідно до методики В. Перебийніс [6], значення t, що перевищує 1,96, свідчить про статистично значущі відмінності у частотності використання ядрових вербалізаторів концепту ЛЮБОВ у творах авторів.

У творчості О. Забужко атрибути лексеми *любов* відображають психологічну глибину та емоційну насиченість цього почуття, охоплюючи широкий спектр емоційно-оцінних конотацій: від експресивно позитивних (*справдешня, найдужча*) до виразно негативних (*погасла, ображена*). Серед найчастотніших атрибутів лексеми *любов* у творах О. Забужко можна виокремити такі: *чийсь* (ВЧ 0,0048), *батьківський* (0,0036), *трагічний* (0,0032), *втеплений* (0,0028), *найдужчий* (0,0024), *справдешній* (0,0024), *затоплений* (0,0020), *останній* (0,0020), *ображений* (0,0016), *погаслий* (0,0012).

Характерними рисами вербалізації концепту ЛЮБОВ у творчості О. Забужко є вказівки на інтимність, фізіологічність та тілесність любовного почуття. Наприклад: *«тро-о-ошки щось подібне в коханні з мужчиною, коли, роз'єднавшись, розпавшись тілами, по якійсь хвилі знову ненаситно-стражденно тягнешся до нього»* (О. Забужко «Д»), *«впиватись вустама в палець або плече, затагуватись до запаморочення доглибним цілуном, храмовою любов'ю»* (О. Забужко «ПД»). У прозі С. Жадана атрибути лексеми *любов* формують іншу образність. Атрибутивна характеристика концепту ЛЮБОВ у його творах вияв-

ляє соціально-філософське осмислення цього феномену з акцентом на його зовнішніх проявах та соціальних функціях. Найчастотніші модифікатори лексеми *любов* у творчості С. Жадана: *пацанський* (ВЧ 0,0042), *неспачений* (0,0037), *божественний* (0,0031), *ранній* (0,0026), *нещасний* (0,0026), *солодкий* (0,0021), *потрібний* (0,0016), *ваш* (0,0016), *весь* (0,0016), *наш* (0,0010), *усім потрібна* (0,0010). Прикметною особливістю вербалізації концепту ЛЮБОВ у прозі С. Жадана виступає його асоціативний зв'язок із поняттями свободи, незалежності та життєвої енергії. Наприклад: *«відому, голосну й фальшиву ноту, вкладаючи в неї всю свою хоробрість, всю свою безнадію, всю свою чисто пацанську любов до життя»*, *«коли зранку вона вибігала на площу, й чоловіки билися на ножках за її любов»* (С. Жадан «ДМ»). Семантичні групи атрибутів концепту ЛЮБОВ у творах О. Забужко та С. Жадана представлено в Таблиці 2.

Аналіз дієслівних колокацій з вербалізаторами концепту ЛЮБОВ дає змогу виявити процесуальний аспект концептуалізації цього почуття у творчості О. Забужко та С. Жадана. У текстах О. Забужко дієслівне оточення лексем *любов* і *кохання* характеризується високим ступенем експресивності та вказує на динамічний, процесуальний характер любовного почуття. Серед дієслівних колокатів, які сполучаються з вербалізаторами концепту, переважають дієслова, що вказують на деструктивну дію, спрямовану на об'єкт: *вбивати, приречена, псуватись, не мати, виглядати*. У творах С. Жадана дієслівні колокати з лексемами *любов* і *кохання* відображають амбівалентне ставлення до цього почуття. З одного боку, функціонують дієслова, що вказують на позитивну, конструктивну дію: *народжуватись, робила святковими, поділяти*. З іншого боку, наявні дієслівні конструкції з негативною конотацією: *нищити, може бути нещасливою*.

Таблиця 1

Частотність ядрових вербалізаторів концепту ЛЮБОВ у текстах О. Забужко та С. Жадана (t-критерій Стюдента)

Лексеми	О. Забужко		С. Жадан		t-значення	Статистична значущість
	Абсолютна частота / частота на млн токенів	Відносна частота (%)	Абсолютна частота / частота на млн токенів	Відносна частота (%)		
любов	47 / 187,60	0,0188	54 / 282,72	0,0283	2,436	+
кохання	42 / 167,64	0,0168	3 / 15,71	0,0016	8,754	+
любити	105 / 419,10	0,0419	110 / 576,18	0,0576	1,863	-
кохати	77 / 307,36	0,0307	5 / 26,18	0,0026	9,312	+

Таблиця 2

Семантичні групи атрибутів концепту ЛЮБОВ у творах О. Забужко та С. Жадана

Семантична група	О. Забужко	С. Жадан
Інтенсивність почуття	найдужча (23,95%), затоплений (любов'ю) (19,15%)	солодка (15,44%), потрібна (11,76%), чисто пацанська (30,88%)
Емоційна оцінка	справдешня (22,86%), трагічна (30,48%), ображена (15,24%)	нещасна (19,12%), божественна (22,79%), несплачена (27,21%)
Темпоральний аспект	остання (50,00%), погасла (30,00%), скінченна (20,00%)	рання (50,00%), щоденна (30,77%), вічна (19,23%)
Просторовий аспект	відсутній	південна (34,04%), міська (44,68%), вавилонська (21,28%)
Посесивність	чийсь (48,00%), батьківська (36,00%), моя (16,00%)	ваша (44,44%), наша (27,78%), їхня (27,78%)
Градаційність	тільки (65,00%), вся (20,00%), будь-яка (15,00%)	вся (51,61%), цілковита (32,26%), суцільна (16,13%)

Характерною особливістю вербалізації концепту ЛЮБОВ у прозі С. Жадана є його об'єктивація через екзистенційні дієслова та дієслівні конструкції, що вказують на онтологічний статус любовного почуття: *бути, з'являтися, існувати*. Розподіл дієслівних колокацій з концептом ЛЮБОВ за семантикою демонструє різні моделі концептуалізації любовного почуття у творчості обох письменників. У прозі О. Забужко превалюють дієслова деструктивної семантики (*вбивати, нищити, псувати, спустити в унітаз*), що відображає трагічне, фатальне осмислення ЛЮБОВІ як руйнівної сили. Натомість у творах С. Жадана більшу частотність мають дієслова екзистенційної та посесивної семантики (*народжуватися, бути, з'являтися, належати*).

Аналіз прийменникових фраз із ядровими вербалізаторами концепту ЛЮБОВ розкриває просторово-темпоральні та відношення меж і спрямованості, пов'язані з концептуалізацією цього почуття у творах обох письменників. У прозі О. Забужко найчастотнішими є прийменникові конструкції з прийменниками *до, в/у, від, з*. Особливо показовими є конструкції з прийменником *до*, які вказують на спрямованість любовного почуття: *любов до заздрости, любов'ю до тата*. Прийменникові конструкції з *від* виражають діапазон або градацію емоційних станів, що окреслюють межі прояву почуття: *від любові до заздрости*.

У творах С. Жадана найчастотнішими є конструкції з прийменниками *до, про, в/у, за*. Конструкції з прийменником *до* також вказують на спрямованість почуття: *любов до історії, любов до життя*. Прикметною особливістю вербалізації концепту ЛЮБОВ у прозі С. Жадана є використання прийменникової конструкції *про любов*, яка підкреслює рефлексивний, метадискурсивний характер осмислення цього феномену:

про любов і жорстокість; про любов, яка рухає нами всіма.

Кількісний аналіз контекстів із заперечними формами дієслів *любити* і *кохати* дає змогу виявити негативну семантичну зону концепту ЛЮБОВ у творах О. Забужко та С. Жадана. У прозі О. Забужко заперечні форми здебільшого вказують на психологічну відсутність або внутрішню нездатність до почуття: *не любила писати; не любив цієї газети; не любив панків*. У творах С. Жадана заперечні форми частіше виражають усвідомлене неприйняття чи дистанціювання від реалій зовнішнього світу: *не любить «Металіст»; не любити це життя; не люблю білизну*.

Темпоральний аспект концептуалізації ЛЮБОВІ у творах письменників розкривається через аналіз контекстів із часовими маркерами. У творчості О. Забужко темпоральна характеристика концепту ЛЮБОВ репрезентує його як тривале, постійне почуття: *завжди був вельми сумлінний коханець; живе в нас повсякчас любов*. Водночас наявні контексти, які вказують на відсутність любові: *ніколи не навчатися нормально любити; ніколи не любив*. У прозі С. Жадана темпоральний аспект концепту ЛЮБОВ розкривається через зв'язок любовного почуття з минулим і теперішнім: *завжди любив свою станцію*. Прикметно, що в одному з контекстів виникає мотив народження без любові, який руйнує стереотипний зв'язок між коханням і народженням дитини: *діти не завжди народжуються в любові*.

Метафоризація виступає ключовим стилістичним засобом об'єктивації концепту ЛЮБОВ у прозі О. Забужко та С. Жадана. Метафоричні моделі, за якими концептуалізується любов, у творах обох письменників відрізняються, відображаючи своєрідність авторського світовідчуття. У текстах О. Забужко концептуальні метафори формують образ стихійного, неконтрольованого, часто руй-

нівного почуття, що захоплює особистість цілком і підкорює її волю. Найпоширенішими метафоричними моделями концепту ЛЮБОВ у прозі письменниці виступають: ЛЮБОВ – ЦЕ ВІЙНА («любов це війна – любов це війна, звучить майже за Орвелом, любов це війна, тільки війна особлива – така, в якій переможець втрачає все» (О. Забужко «М»)); ЛЮБОВ – ЦЕ СТИХІЯ («звідусіль затоплений любов'ю, умліваючи од святобливого здурдіння: звідкіля ж у світі стільки любови» (О. Забужко «М»)); ЛЮБОВ – ЦЕ ОБ'ЄКТ («маме з одеських анекдотів, – ну так, зрозуміло, "детдомовець", безбатченко: люди, обділені в дитинстві батьківською любов'ю, ніколи не навчаться нормально любити власних дітей, вічно впадуть то в одну, то в другу крайність, як дальтоніки» (О. Забужко «М»)); ЛЮБОВ – ЦЕ СИЛА («і те, що мною тоді вело і штовхнуло до нього, йшло не від мене – та й не від нього» (О. Забужко «М»)). У творчості С. Жадана найпоширенішими метафоричними моделями концепту ЛЮБОВ виступають: ЛЮБОВ – ЦЕ СИЛА («любов, яка рухає нами всіма» (С. Жадан «М»)); ЛЮБОВ – ЦЕ ЦІННІСТЬ («не може бути любові несплаченої, любові, залишеної при собі, тому що вся любов належить цьому місту» (С. Жадан «М»)); ЛЮБОВ – ЦЕ РЕЧОВИНА («місто тримається цією любов'ю, наповнюється нею, ніби дощем восени, гріється нею, мов кам'яним вугіллям узимку» (С. Жадан «М»)); ЛЮБОВ – ЦЕ ОБ'ЄКТ («лише сухе південне вино й любов під випаленим накіпом зелені» (С. Жадан «М»)).

Соматично-тілесний аспект ЛЮБОВІ у творах О. Забужко репрезентований через детальний опис фізіологічних відчуттів, коли тілесні відчуття переплітаються з внутрішньою напругою та очікуванням, підкреслюючи інтенсивність любовного переживання: «у коханні з чоловіком, коли, роз'єднавшись, розпавшись тілами, по якійсь хвилі знову ненаситно-страждіння тягнешся до нього» (О. Забужко «ПД»). У текстах С. Жадана тілесність набуває синестезійного характеру, виходячи за межі безпосереднього фізичного контакту: «Жінки на вулицях пахли сном і любов'ю, діти, біжучи до школи, повторювали ті дивовижні історії» (С. Жадан «М»).

Порівняльні конструкції становлять важливий стилістичний засіб вербалізації концепту ЛЮБОВ у текстах обох авторів. У творах О. Забужко порівняльні конструкції, що вербалізують концепт

ЛЮБОВ, характеризуються високим ступенем образності та оригінальності. Наприклад: *на вологому просмузку межі сном і явою – такому делікатному, як м'які ягнячі губи переповненої коханням жінки; захват рвонувся в нього, випроставсь і горів високо й рівно, мов смолоскип* (О. Забужко «М»). У текстах С. Жадана порівняльні конструкції, пов'язані з концептом ЛЮБОВ, виявляють зв'язок любовного почуття з соціально-побутовою сферою, повсякденними реаліями, природними явищами: *польова кухня остигає, як серце по великій любові* (С. Жадан «І»); *продаю свою любов вантажникам і листоношам – всім, хто погоджується заплатити за неї бодай щось* (С. Жадан «М»). Порівняння у прозі С. Жадана нерідко мають лаконічний, конкретно-побутовий характер, що зближує їх з розмовним стилем мовлення та надає текстам особливої виразності й безпосередності.

Висновки та перспективи. Здійснене дослідження вербалізації концепту ЛЮБОВ у прозових творах Оксани Забужко та Сергія Жадана дає змогу дійти висновку про суттєві відмінності в індивідуально-авторській концептуалізації любовного почуття. Кількісний аналіз продемонстрував, що у творчості О. Забужко концепт ЛЮБОВ вербалізується інтенсивніше (ВЧ 0,061 %), ніж у прозі С. Жадана (ВЧ 0,039 %). У прозі О. Забужко превалюють метафори високого ступеня образності, епітети з виразним емоційно-оцінним компонентом, порівняння, що апелюють до сенсорного досвіду. У творах С. Жадана домінують лаконічні метафори з побутово-реалістичним забарвленням, епітети з соціально-культурними конотаціями, порівняння, що апелюють до міського ландшафту.

Метафорична концептуалізація ЛЮБОВІ відбувається за різними моделями: ЛЮБОВ – ЦЕ ВІЙНА, ЛЮБОВ – ЦЕ СТИХІЯ, ЛЮБОВ – ЦЕ ОБ'ЄКТ, ЛЮБОВ – ЦЕ СИЛА у прозі О. Забужко та ЛЮБОВ ЦЕ – РЕЧОВИНА ЛЮБОВ – ЦЕ ОБ'ЄКТ, ЛЮБОВ – ЦЕ СИЛА, ЛЮБОВ – ЦЕ ЦІННІСТЬ у творчості С. Жадана. Ці відмінності відображають розбіжності в індивідуально-авторському осмисленні концепту.

Перспективи подальших досліджень вбачаємо в розширенні матеріалу аналізу, залучивши інші твори О. Забужко та С. Жадана, а також тексти інших сучасних українських письменників.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Гаврилюк М. В., Ємець О. В. Концептуальна метафора сім'ї та кохання у сучасних коротких оповіданнях: лінгвістичний та перекладацький аспекти. *Актуальні проблеми філології та перекладознавства*. 2022. Вип. 25. С. 14–19.

2. Газуда О. М. Різномасштабність класифікаційних ознак концепту. *Держава та регіони*. 2019. № 2. С. 42–46. URL: <https://doi.org/10.32840/1813-341X-2019-2.08> (дата звернення: 14.10.2025)
3. Джеріх О. «Концепт» у сучасній когнітивній лінгвістиці та лінгвокультурології: поняття та структура. Типологія мовних значень у діяхронічному та зіставному аспектах. *Вісник*. 2018. № 35–36. С. 61–69.
4. Заньковська Г. Д. Методи дослідження концептів. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. 2015. Т. 2, № 19. С. 102–104.
5. Мартинюк А. П. Словник основних термінів когнітивно-дискурсивної лінгвістики. Харків : ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2011. 196 с.
6. Перебийніс В. І. Статистичні методи для лінгвістів : навч. посіб. Вид. 2-ге, випр. і допов. Вінниця : Нова Книга, 2013. 176 с.
7. Петренко Л. О. Поняття *концепт* та концептуальний аналіз художнього тексту. *Science and Education a New Dimension*. 2020. № 216. С. 49–52.
8. Селіванова О. О. Світ свідомості в мові. Черкаси : Ю. Чабаненко, 2012. 488 с.
9. Хайчевська Т. М., Мірчук Т. Ю. Лексико-семантичне поле поняття «кохання» (на матеріалі роману Гюстава Флобера «Виховання почуттів»). *Наукові записки Національного університету «Острозька академія» : Серія «Філологія»*. 2018. Вип. 4(4). С. 184–187.
10. Хорошун О., Левченко О. До питання типології концептів. *Проблеми гуманітарних наук*. 2022. № 49. С. 217–221.
11. Шевченко О. М., Шевченко Н. С. Методи дослідження концептів. *Modern Science: Problems And Innovations : матеріали V Міжнародної науково-практичної конференції*. Стокгольм, 2020. С. 385–390.

Дата першого надходження рукопису до видання: 14.10.2025
Дата прийнятого до друку рукопису після рецензування: 21.11.2025
Дата публікації: 30.12.2025